

ДЕСИСЛАВ НАЧКОВ

ИЗПОВЕД

chitanka.info

Посвещавам на родителите си

*Не вярвам във насиления миг
на изповед, подготвяна отдавна,
сглобена, редактирана и явна,
със много поза и колосан лик.*

*Съмнявам се във стройните слова
съзливни откровения събрали,
в очакване света след тях да жали
и прошка да мълви едва-едва.*

*Застанах тук пред Вас тъй мимолетен,
така внезапен и така смутен,
но вярвайте ми, всеки божси ден
във себе си целувах Ви ръцете.*

*Не бях добър докрай, не бях и зъл,
мълчах, когато исках да говоря,
говорейки в мълчание се затворих,
а винаги съм бил добре дошъл.*

*Обиди Ви подхвърлях ей така,
понякога и отговор получавах,
ех, как не се научих да прощавам,
дано да ми простите Вие сега.*

*Дано успея този път — смирен,
неказаното още, да изкажа
и с него почитта си да покажа
от Вашите ръце благословен.*

*Излишни са безкрайните слова,
честит съм, че живота сте ми дали
и че сте с мен в подеми и провали
безкрайно много Ви благодаря.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.